

KOMUNIKAT PRASOWY nr 43/23

Luksemburg, 8 marca 2023 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-212/22 | Prigozhina / Rada

Sąd stwierdził nieważność środków ograniczających zastosowanych wobec Violetty Prigozhiny, matki Jevgenija Prigozhina, w kontekście wojny prowadzonej przez Rosję przeciwko Ukrainie

Mimo odpowiedzialności Jevgeniya Prigozhina za działania podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, związek V. Prigozhiny z synem, ustalony w chwili przyjmowania środków ograniczających, opiera się wyłącznie na więzi pokrewieństwa, a zatem nie jest wystarczający, by uzasadnić umieszczenie jej nazwiska w spornych wykazach

W reakcji na nielegalną aneksję Krymu i Sewastopola przez Rosję w 2014 r. oraz na działania destabilizacyjne prowadzone przez Rosję na wschodzie Ukrainy Rada Unii Europejskiej przyjęła **17 marca 2014 r.** szereg środków ograniczających¹. Przewidziała między innymi ograniczenia mające uniemożliwić wjazd na terytoria państw członkowskich lub przejazd przez nie określonym osobom, odpowiedzialnym w szczególności za działania lub polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażające. Ponadto Rada zamroziła ich środki finansowe i zasoby gospodarcze. Podobne sankcje zastosowała również wobec osób, podmiotów i organów z nimi powiązanych.

Z początkiem wojny prowadzonej przez Rosję przeciwko Ukrainie Rada, w aktach z **23 lutego 2022 r.**², dodała między innymi do wykazów środków ograniczających członków rządu, banki, przedsiębiorców i przedstawicieli Dumy Państwowej Zgromadzenia Federalnego. W tym kontekście Rada dodała nazwisko Violetty Prigozhiny, matki Jewgienija Prigozhina, odpowiedzialnego za rozmieszczanie najemników Grupy Wagnera na Ukrainie oraz odnoszącego korzyści z dużych zamówień publicznych rosyjskiego Ministerstwa Obrony po bezprawnej aneksji Krymu i okupacji wschodniej Ukrainy przez wspieranych przez Rosję separatystów. Zdaniem Rady, V. Prigozhina jest właścicielką Concord Management and Consulting LLC, przedsiębiorstwa należącego do grupy Concord, założonej przez jej syna i należącej do niego do 2019 r. Jest też właścicielką innych przedsiębiorstw powiązanych z jej synem. Według Rady wspierała zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy.

¹ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16) i rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

² Decyzja Rady (WPZiB) 2022/265 z dnia 23 lutego 2022 r. dotycząca zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 421, s. 98; sprostowanie Dz.U. 2022, L 55, s. 81) i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/260 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 421, s. 3).

V. Prigozhina zwróciła się do Sądu o stwierdzenie nieważności spornych aktów w zakresie, w jakim jej one dotyczą.

W wydanym dzisiaj wyroku **Sąd uwzględnił jej żądanie**. Sąd wskazał między innymi, że z akt sprawy wynika, iż V. Prigozhina od 2017 r. nie jest już właścicielką Concord Management and Consulting, nawet jeżeli posiadała w tym przedsiębiorstwie udziały. Ponadto Rada nie wykazała posiadania przez skarżącą innych przedsiębiorstw powiązanych z jej synem w chwili przyjęcia spornych aktów.

W konsekwencji **element wskazujący na powiązanie obu osób**, ustalony w chwili przyjmowania zaskarżonych aktów, i na którym Rada oparła się w tym dniu, **sprowadza się wyłącznie do więzi pokrewieństwa, co – w świetle kryterium zastosowanego w tej sprawie przez Radę, uzasadnienia zaskarżonych aktów i orzecznictwa Trybunału – nie może wystarczyć do uzasadnienia umieszczenia nazwiska skarżącej w spornych wykazach**.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

